

reală de serviciu public ca urmare a insuficienței serviciilor regulate de transport în condiții de liberă concurență. Revine instanței naționale obligația de a aprecia dacă aceste condiții sunt îndeplinite în cauzele principale.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.

Recurs introdus la 10 noiembrie 2010 de Mariyus Noko Ngele împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 10 decembrie 2009 în cauza T-390/09, Mariyus Noko Ngele/Comisia Europeană

(Cauza C-525/10 P)

(2011/C 139/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Mariyus Noko Ngele (reprezentant: F. Sabakunzi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 10 martie 2011, Curtea de Justiție (Camera a opta) a declarat că recursul era îndămisibil.

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2010 — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L./Regatul Spaniei

(Cauza C-540/10)

(2011/C 139/20)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. (reprezentant: C. Nicolau Castellanos, avocat)

Pârât: Regatul Spaniei

Prin Ordonanța din 10 martie 2011, Curtea de Justiție (Camera a opta) a constatat necompetența vădită a Curții de a se pronunța cu privire la prezenta acțiune.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 4 februarie 2011 — Schutzverband der Spirituosen Industrie eV/Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Cauza C-51/11)

(2011/C 139/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshofs

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV

Intimată: Sonnthurn Vertriebs GmbH

Întrebările preliminare

1. Noțiunea de sănătate din definiția expresiei „mențiune de sănătate” de la articolul 2 alineatul (2) punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (¹), astfel cum a fost modificat cel mai recent prin Regulamentul (UE) al Comisiei din 9 februarie 2010 (²), cuprinde și bunăstarea generală?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Un mesaj dintr-o comunicare comercială, fie că apare la etichetarea, la prezentarea sau la publicitatea produselor alimentare care urmează să fie livrate ca atare consumatorului, se referă cel puțin și la bunăstarea legată de sănătate sau doar la bunăstarea generală, atunci când referirea la una dintre funcțiile menționate la articolul 13 alineatul (1) și la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 se face în modul descris la articolul 2 alineatul (2) punctul 5 din același regulament?

3. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, dacă un mesaj în sensul descris la a doua întrebare se referă cel puțin și la bunăstarea legată de sănătate:

Având în vedere libertatea de exprimare și de informare conform articolului 6 alineatul (3) din TUE, coroborat cu articolul 10 din CEDO, faptul de a include un mesaj, potrivit căruia o anumită băutură care conține mai mult de 1,2 % alcool în volum nu solicită sau nu afectează corpul și funcțiile acestuia, în domeniul de aplicare al interdicției prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 este conform cu principiul proporționalității din dreptul comunitar?

(¹) JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244.

(²) JO L 37, p. 16.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 februarie 2011 — Vodafone España, S.A.

(Cauza C-55/11)

(2011/C 139/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Vodafone España, S.A.

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea)⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite impunerea unei taxe pentru drepturile de instalare a infrastructurilor pe domeniul public municipal către întreprinderile operatoare care, fără a fi titularele rețelei, o utilizează pentru a presta servicii de telefonie mobilă?
2. În cazul în care impunerea este considerată compatibilă cu articolul 13 din Directiva 2002/20/CE, condițiile în care taxa este impusă prin ordonanța locală în discuție îndeplinesc cerințele de obiectivitate, proporționalitate și nediscriminare prevăzute de dispoziția respectivă, precum și necesitatea de a garanta utilizarea optimă a infrastructurilor în cauză?
3. Trebuie recunoscut efect direct articolului 13 din Directiva 2002/20/CE?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 februarie 2011 — Vodafone España, S.A./Ayuntamiento de Tudela

(Cauza C-57/11)

(2011/C 139/23)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Vodafone España, S.A.

Intimată: Ayuntamiento de Tudela

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea)⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite impunerea unei taxe pentru drepturile de instalare a infrastructurilor pe domeniul public municipal către întreprinderile operatoare care, fără a fi titularele rețelei, o utilizează pentru a presta servicii de telefonie mobilă?

2. În cazul în care impunerea este considerată compatibilă cu articolul 13 din Directiva 2002/20/CE, condițiile în care taxa este impusă prin ordonanța locală în discuție îndeplinesc cerințele de obiectivitate, proporționalitate și nediscriminare prevăzute de dispoziția respectivă, precum și necesitatea de a garanta utilizarea optimă a infrastructurilor în cauză?
3. Trebuie recunoscut efect direct articolului 13 din Directiva 2002/20/CE?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 februarie 2011 — France Telecom España, S.A.

(Cauza C-58/11)

(2011/C 139/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: France Telecom España, S.A.

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea)⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite impunerea unei taxe pentru drepturile de instalare a infrastructurilor pe domeniul public municipal către întreprinderile operatoare care, fără a fi titularele rețelei, o utilizează pentru a presta servicii de telefonie mobilă?
2. În cazul în care impunerea este considerată compatibilă cu articolul 13 din Directiva 2002/20/CE, condițiile în care taxa este impusă prin ordonanța locală în discuție îndeplinesc cerințele de obiectivitate, proporționalitate și nediscriminare prevăzute de dispoziția respectivă, precum și necesitatea de a garanta utilizarea optimă a infrastructurilor în cauză?
3. Trebuie recunoscut efect direct articolului 13 din Directiva 2002/20/CE?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.